

Slepá žena prohlédla v Medžugorji

Raffaella Mazzocchi byla slepá na jedno oko. Její rodina ji přesvědčovala, aby s nimi jela do Medžugorje. Když spatřila sluneční zážrak, nejprve oslepla na obě oči po dobu pěti minut. Potom nabyla zraku nejprve na slepém oku, a v okamžiku i na druhém oku – její uzdravení bylo úplné.

Nejprve zcela oslepla po pohlédnutí na sluneční zážrak a vzápětí byla zcela uzdravena. Na příběhu uzdravení Raffaelliných očí není nic pozvolného, došlo k okamžitému a úplnému nabytí zraku.

Ve svých 16 letech, 22 prosince 2001, když byla ve škole, přestala italská dívka vidět na pravé oko. Lékařská diagnóza zněla „retrobulbar optic neuritis“, virus, který nevratně zničil zrakový nerv.

„To je diagnóza bez naděje na uzdravení, a žádná léčba neexistuje. Musela jsem opustit školu, protože za takové situace nebylo studium možné. Nemohla jsem dokonce ani spát. Začala jsem brát psychotropní léky a v tomto stavu, který byl jako noční můra, jsem žila celých 8 let. Ztratila jsem víru a přestala jsem chodit na mši svatou“, říká Raffaella Mazzocchi ve svém svědectví pro Messaggi Medjugorje.

„Jednoho dne se moje tety, moje matka a moje sestra rozhodly, že pojedou do Medžugorje, a za každou cenu chtěly, abych jela s nimi. Dlouho jsem vzdorovala, ale nakonec jsem se přece jen podvolila naléhání své rodiny. Vůbec jsem však neměla v úmyslu modlit se za své uzdravení.“

Raffaella Mazzocchi a její rodina přijela do Medžugorje a vystoupali na Kopec zjevení 26. června 2009. Cestou dolů zaujalo jejich pozornost něco neobvyklého.

„Moje sestra upozorovala, že slunce se pohnulo neobvyklým způsobem, a začalo

Italka Raffaella Mazzocchi, zázračně uzdravená v Medžugorji

jakoby tancovat. Půjčila jsem si sestřiny sluneční brýle a svým zdravým okem, levým, jsem nejdříve jasně uviděla, jak slunce rotuje a pulzuje, téměř se dotýkajíc mého obličeje, a vrací se znovu nazpět. Potom začalo měnit střídavě barvy z červené na modrou, oranžovou, zelenou...” líčí Raffaella Mazzocchi.

„Nakonec jsem sundala brýle a začala jsem zoufale naříkat, protože jsem přestala vidět i na své levé oko, a tak jsem zcela oslepla. Můj křik přitáhl pozornost mnoha poutníků, kteří se hned shlukli okolo mě, ale já jsem křičela ještě víc a mnohem naléhavěji, protože jsem pocítila silné pálení v očích.“

„Tato úplná slepota trvala pět minut – nejdelších v mém životě. Když moje matka uviděla, že jsem v šoku, posadila mě a snažila se mě upokojit“, pokračuje Raffaella.

„Zatímco jsem seděla s hlavou skloněnou a očima zavřenými, najednou jsem pocítila silnou pobídku, abych otevřela své pravé oko – to nemocné, a zjistila jsem, že mohu vidět své ruce. Otevřela jsem levé oko, a zjistila jsem, že i s ním vidím velmi dobře.“

„Začala jsem hýbat rukama dopředu a dozadu, abych se svým zrakem přesvědčila, že jsem uzdravena! Ale namísto toho, abych skákala radostí, byla jsem přemožena bázní a zůstala jsem tiše sedět. Když moje matka pohlédla na moje oči, poznala, že se něco stalo, a začala mě radostně objímat. Po ní mě začali objímat také mnozí z okolostojících poutníků...” říká Raffaella Mazzocchi.

„Od toho dne byl můj zrak zcela obnoven a až dodnes mám perfektní vidění. A co je důležitější, vrátila jsem se k víře, protože nyní konečně vidím ve všech směrech – tedy i v tom duchovním.“

(Messaggi Medjugorje)